e Et ſi quando moritur vir: tunc vxori oues dari et pnūtari debent ad ſuppellectilia vbicunqꝫ ierint. anete: colcidre: vela tecture curuum. olle picte etiam ad ſuppellectilē pertinent.

De probatione incolatus.

n Nemo pōt nec ꝓ homicidio aut vulneribus ſeu pro aliquo debito ſuo iuramento probare incolatum

De ciue q̄ exactionē nō ſcd̄m iuramentū ſoluit.

c Conſules ſi iuramentum vnius viri recipient: q̄ iuſte ſ̄m ciuitati ſtatuta et cōſuetudinē exactionem dediſſet: tandē vo poſt mortem illius iurantis plura bona ſub ipſius poſſeſſione fuerint inuenta: q̄ꝫ peractionata fuiſſent. Jlla bona cōſules non habent recipe: ſed ipſius defuncti heredes: niſi aliquis heredūꝫ eadem denegata bona corā iudicio vel ſedenti conſilio recipe abrenunciaſſet: et tunc ipa bona cōſulibꝰ ꝓ vtilitate ciuitatis pmanēnt quēadmodum arbitratur et laudum ciuitatis diſponit.

De iuramēto iudicialiter ad pſtādum premiſſo

v Si vir iuramentum promiſerit corā iudicio ꝓ enormibꝰ verbis: aut depilatiōe: vel verberibus vel ſanguinis effuſione de quo ſolutus dimitti nō pōt: niſi voluntas iudicis fuerit aut ꝯſenſus Actor etiā ſi reum ꝓ iuramentis premiſſis cauſa dei vl' petitionis hominum proboꝝ mittere abſolutum voluerit. Extunc iudici etiā competit ad hoc dare ſuā voluntatē Etſi ſuum ꝯſenſum noluerit adhibere. Tunc actorem iuramenta recipere oportebit vl' iudici demeretur in pena octo ſolidoꝝ et nō plꝰ ꝓ cauſ ſingul' ſpāli

De pueris nondum annos diſcretionis habentibus. et tutore carentibus.

q Quando pupilli ſuum veruꝫ tutorem hr̄e non poterint: tunc nullus ipos ad aliquā iudicialē reſponſiuā deducere poteſt niſi prius ad annos diſcretiōis ſeu pubertatis peruenerint.

De eo q̄ in alterius hereditate aliq̄d edificauerit

s Si vir ſup alteꝝ cōqueritur. q̄ ſibi aliquid edificauerit de ſuis bonis aut hereditate. hoc ille poſſibilius obtinet: qui habet in poſſeſſione vnica manu: niſi ipm̄ cum teſtimonio allocutus fuerit. Extunc poſſeſſor cum teſtibus ſeruat ſi voluerit.

De non euocatione ciuium de iure ciuili ad quodcunqꝫ ius alienū.

q Uouſq₃ ꝙdiu ciues Maydenburgẽſes verã actionẽ aut reſpõſiuã tenuerint ⁊ ſe corã ſuo dño Epo ã Burgrabio: ã ſculteto ad iuſticiã exhibuerit circa ius ciuitati. Tunc nemo eos extra ciuitatem in alio iure conuenire et occupare ſeu contra eos agere poteſt in iudicio alieno.

De impedimento corã iudicio non fiendo.

n Ullus alteꝝ impedire dꝫ corã iudicio poſt ꝙ iudicium bannitum fuerit cum iniuria talibꝰ impedimẽtis q̃ ipm impedire poſſint ĩ ſua querela ſicut clamore: aut turpiloquijs: ã ceteris inſolẽtijs Si hoc ꝯtra iuſticiã fecerit. ⁊ ſi patiẽs ipm ꝓteſtari poterit cum iudice ⁊ duobus ſcabinis: extunc ĩ uã acq̃rit emẽdaꝫ et iudex acquirit ſuã penã. Si contigerit in iudicio Caſtellani: tunc tria talenta demeretur. Et in iudicio ſculteti octo ſolidos Nam vbi actor ſuam emendam acquirit: ibi iudex ſuã penam acquirit.

De pena ſculteti nolentis alicui iuſticiam miniſtrare nec querelas audire volentis.

n Unc attẽdatis ſuꝑ eo ſi Scultetus aliquẽ impedierit in ſua querela ⁊ ſibi iuſticiã nõ fecerit. ⁊ hoc ſibi iniuſte r̃cuſat. Si ꝓ eo corã caſtellano: aut Aduocato impulſatus fuerit cum teſtibus Extunc ipm cum teſtibus euadere oportet. ¶ Cum qualicunq₃ teſtimonio ſuꝑ iudicem querulatum fuerit tali ipm iudicẽ teſtimonio euadere oportebit: ſiue ſint ſcabini: ã alij aſtãtes iuditio. Si autẽ hoc corã iudicio bãnito actum fuerit. tunc melius vinci poteſt teſtibus iure: ꝙ ipſe cum teſtibus euadere poſſit. Si autẽ vincedere voluerit teſtimonio ⁊ ipm inculpare ꝓ ſuo ſcitu. de hoc vnica manu euadere poſſit. ¶ Qñ querimonia corã aduocato ſuꝑ aliquẽ facta fuerit. ꝓ hac cã reſpondere tenetur ſine mora. Ita ꝙ ibi ſit iudicium bannitum: q₂ ipum optet ibi eſſe pñtem: niſi legal. impedimentum ipm occupauerit. qđ impedimẽtum ſtatim ꝓbare optet. Si hoc nõ oñderit. ⁊ nõ nominauerit. ⁊ hoc ꝑ iuſticiã facere denegauerit. ſe excuſare de ſua iniuria quã exercuit. ⁊ ſe ad iuſticiã exhibere. Extunc cõdẽnatur Aduocato in decẽ talentis ijdẽ Sculte tus ⁊ illi ſuum debitum de quo negauit facere iuſticiã. Et medio. qͦ ille nõ ſoluit ſolꝰ: ã ſe iure excuſauerit iudicio ꝓximo: tunc amplius iudex eſſe nõ põt niſi ſe ex hac culpa exemerit ſm ħ vt eſt ꝑmiſſum. ¶ Si autẽ ꝓ facto criminali ꝓ quo iudicium facere recuſauit ſicut ꝓ homicidio aut vulneribꝰ: aut furto aut ſpolio: aut eccleſie violẽtia: aut incendio: ã ꝓ his ſimilibꝰ q̃ crimina capitalia tangunt Idẽ